

I Spaniens månsken

Birger Sjöberg

Solo

När mi - na tan - kar vil - ja ba - da i sö - derns mån - sken, fly de till Gra - plank med popp - lar - ne där -
 Då sjun - ker sta - den ur mitt min - ne och Råd - mans spru - tar ut - i Le - jon -
 Och vi - sar yr och flyr kring mun - nen, som vatt - net
 Här gna - ta in - ga stör - da gran - nar! Ca - ram - ba! Vild och lyck - lig jag för -
 Då stör - tar mitt i y - ran gla - da den gyl - lne brant; då slock - nar mitt Gra -

Right Hand *mp*

Left Hand *mp* $\frac{3}{4}$ $\text{♩} = 90$

5

- na - da. Då glöm - mer jag vår sven - ska la - da med torv - täckt tak in - vid sin blå - a
 - in - ne. Då glöm - mer jag vart streck med lin - ne i - bland sy - re - ner på min sven - ska
 - brun - nen. Nu är min fos - ter - jord för - svun - nen. Jag ra - sar, rag - lar, glömsk av allt, som
 - ban - nar. Då plöts - ligt jag i dan - sen stan - nar Bland mör - ka ö - gon blå en blick mig
 - na - da. Jag å - ter ser vår sven - ska la - da i af - ton skum, då tyst är sko - gens

9

sjö. Nu är just en av des - sa nät - ter: ut - i min hand jag iv - rig
 gård. Ca - ram - ba! Med mitt hand i si - da jag bör - jar som en orm mig
 hänt. Gi - tar - rens klang blir me - ra ys - ter, och Spa - niens dot - ter är min
 rör. Jag slu - tar som en orm mig vri - da. Jag tyc - ker att jag skön - jer
 liv. Bland

1.2.3.4.

13

sät - ter ett par små go - da kas-tan - jet - ter, och vil - da vi - sor vill jag kring mig
 vri - da och svän - ger ut - i cirk-lar vi - da mitt ben, som stra-mar i sin gyl - lne
 sys - ter. Va - ren - da stund hon vill bli kyss-ter (be-teck-nan - de för fol-kets tem-pera-
 Fri - da, och hen - nes ö - gon syn-tes li - da och så - ga: "Så-dant väl-digt liv du

17

strö.
 bård.
 - ment!)
 för!"

vå-ta bloms-ter gå vi sak - ta att Sver-ges må-ne ömt be-trak-ta... O,

22

tro ej, jag vill den för - ak - ta fast Spa-niens ski-ner me-ra in-ten - siv!